

יהודה עמנואל

בגאווה וביראת כבוד

אני מאמין ששמע לעצתי מידי פעם ולכבוד נחשב לי הדבר.

לימים לקחתי על עצמי משימה של תיעוד ריקודים בוידאו משל גדולי היוצרים שלנו. למען הדורות הבאים. ביניהם **שלום חרמון, יענקלה לוי, אליהו גמליאל, רבקה שטורמן, יונתן גבאי, תמר אליגור, בנצי תירם, מוטי אלפסי, משה תלם, אלי רונן, ויקטור גבאי, אבי פרץ, חיים שריון, מרקו בן שמעון, צבי פרידהבר, יעקב קמחי משה אסקיו, דני דסה, דני עוזיאל עם רות גודמן, שלמה בכר, ישראל יעקובי, יענקלה דקל, צבי הילמן, שאולי רוזנפלד** ועוד. רבים רואים במפעל חיים זה, נכס חשוב, אוצר בלום המקפל בתוכו עשייה של תקופה שלמה שתישאר לעד. **ליואב** הקדשתי פרק חשוב בפרויקט הזה. אני זוכר היטב איך פנה אלי יום אחד וביקש שאצלם את כל ריקודיו. הייתי גאה מאד על האמון שנתן בי ועשיתי זאת בגאווה וביראת כבוד. היום יש שלושה דיסקים שלמים עם כל יצירותיו של **יואב**. אני שמח שנפלה בחלקי הזכות הזאת.

ועוד זכור לי שבנסיעה האחרונה שלו לארצות הברית ביקש ממני לצלם שלושה ריקודים **שמירה** כל כך אהבה. ביניהם הריקוד "יצאנו אט" בהשתתפותה של בתו **רקפת**. הקדשנו לזה יום צילומים מיוחד שריגש אותי מאד ואני שמח על המזכרת הזאת. ואוסיף עוד זאת: **יואב** היה עבורי ויהיה לתמיד, לא רק מורה נערץ וחבר, אלא סיפור חיים. לא פחות. כך אזכור אותו תמיד.

לכתוב על **יואב** בלשון עבר זה בלתי נתפס. **יואב** היה חלק בלתי נפרד מנוף ילדותי ונעורי. ממנו ספגתי את אהבת הארץ, עם השירים הנפלאים והמחול. **יואב** היה דמות מופת בעיני וכך יהיה תמיד. נצר לדור שעשה את הבלתי יאמן. הקים מדינה ויצר בה תרבות ייחודית יש מאין.

לכתוב רגשות? איני יודע איך מביעים אהבה במלים בלי להישמע פתטי. אז אומר בפשטות, אהבתי את **יואב** ותמיד תישאר לו פינה חמה בליבי. אני חושב עליו הרבה... נפגשנו לראשונה בבית הספר ביאליק בחולון. כבר אז נדלק בי הניצוץ הזה - האהבה למוסיקה, לקצב, לתנועה ולשילוב ביניהם, והם שעשו אותי למי שאני כל חיי. על כך לא אפסיק להודות ל**יואב**.

עם הזמן הצטרפתי ללהקת המחול שלו והופעתי איתה בכנס המחולות בדליה. יותר מאוחר, כשהייתי חייל, המשכתי להופיע עם הלהקה בחופשות, ב"מועדון התיאטרון". מכאן המשכתי לקורס מדריכים כשמוריי היו **יואב** כמובן, **גורית קדמן, תרצה הודס** ועוד מחשובי היוצרים והמרקידים. לא אשכח איך במבחן הסיום נתבקשתי ללמד חיילים את הריקוד "ערב בא", ללא ליווי מוסיקלי. רק עם השירה שלי. נראה לי ש**יואב** שבע נחת ממני באותו אירוע. במלוא הצניעות.

עם הזמן הקשרים בינינו התהדקו. **יואב** היה משמיע לי מגנינות בטלפון והיינו מחליפים דעות לכאן ולכאן.

אני זוכר היטב
איך פנה אלי
יום אחד וביקש
שאצלם את כל
ריקודיו.
הייתי גאה מאד
על האמון שנתן
בי ועשיתי זאת
בגאווה וביראת
כבוד.

"חמשת המופלאים": (משמאל) יואב ומירה אשריאל, יענקלה לוי, רבקה שטורמן ויהודה הלמן יבדל"א, צמח, 1970